

giveren foretagen indeholdelse i lønindtægten, er der vedrørende grupperne af begrænset skattepligtige personer foreslået den udvidelse i forhold til nu, at begrænset indkomstskattepligt også skal påhvile personer, der uden at være bosat m. v. her i landet oppebærer lønindtægt hos en arbejdsgiver her, for så vidt lønnen er vederlag for virksomhed udført her. En tilsvarende udvidelse af den begrænsede indkomstskattepligt er også foreslået for personer, der uden at være bosat m. v. her i landet herfra oppebærer bestyrelshonorarer, pension, løbende udbetalinger fra renteforsikringer eller anden indtægt, der henhører til de indkomstarter, der efter reglen i lovforslagets § 43 betragtes som A-indkomst og som sådan bliver genstand for indeholdelse af skat, jfr. bemærkningerne til § 2 og til § 43.

Begrænset indkomstskattepligt er endvidere foreslået med hensyn til udbytteindtægter fra herværende selskaber; om omfanget af denne skattepligt og om den særlige generelle indeholdelsesordning, der er foreslået med hensyn til udbytteindtægter, henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets afsnit VI.

De gældende regler om undtagelse fra skattepligten, jfr. statsskattelovens § 3 og ligningslovens § 3, stk. 1, er i alt væsentligt overført uden ændring til nærværende forslag; det ligger i sagens natur, at fremmede magters herværende diplomatiske repræsentanter er undtaget fra den ved lovforslaget indførte begrænsede skattepligt vedrørende lønindtægt for så vidt angår deres fra repræsentationerne oppebårne lønning.

Det i dansk skattelovgivning hidtil gældende system med sambeskatning af samlevende ægtefæller er ved forslaget opretholdt i princippet, men som omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (V. pkt. 8) er der foreslået den betydelige modifikation heri, at visse hustruindtægter, i første række indtægt ved lønarbejde og ved selvstændig erhvervsvirksomhed, skal beskattes særskilt hos hustruen. De hustruindtægter, der ikke udtrykkeligt gøres til genstand for særskilt beskatning hos hustruen, således navnlig hendes formueindtægter, skal efter forslaget ligesom hidtil sambeskattes med mandens indtægter. Også med hensyn til formuebeskatningen opretholder forslaget sambeskatningen.

Forslaget har opretholdt den gældende ordning, hvorefter hjemmeværende børn under 18 år i princippet sambeskattes med familieoverhovedet og alene ansættes særskilt til skat, når børnene har haft egne indtægter af nærmere angiven art og størrelse.

Til afsnittets enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Nr. 1. Efter statsskattelovens § 2, nr. 1 og 2, er en person, der er bosat her i landet, fuldt skattepligtig her, selvom han opholder sig i udlandet, så længe dette ophold ikke er af varig karakter; af varig karakter anses et sådant ophold i udlandet ifølge praksis i reglen at være, når opholdet strækker sig over 2-3 år, og i så fald bortfalder den fulde skattepligt fra begyndelsen af udlandsopholdet at regne. Skattepligtens bortfald er uafhængig af, om skattepligt i udlandet opstår.

Spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for skattepligtens bortfald på grund af ophold i udlandet er opfyldt, har i praksis givet anledning til mange vanskeligheder. Under en ordning med skat af den løbende indtægt, hvor det nøjagtige tidspunkt for skattepligtens bortfald får direkte betydning for den indkomstperiode, der skal tages i betragtning, vil det være af stor vigtighed, at der skabes klare regler for, hvornår skattepligten for personer, der bevarer bopæl her i landet, bortfalder på grund af ophold i udlandet. I så henseende forekommer de i Norge gældende bestemmelser hensigtsmæssige, og bestemmelserne i forslaget § 1, nr. 1, er udformet på linie hermed. Skattepligten bortfalder herefter i disse tilfælde fra det tidspunkt, fra hvilket den pågældende godtgør at være fuldt skattepligtig til fremmed stat, og under alle omstændigheder — altså hvor fuld skattepligt til fremmed stat ikke dokumenteres — fra det tidspunkt, hvor opholdet i udlandet har varet 4 år. Den, der vil påberåbe sig skattefrihed i henhold til denne bestemmelse, må godtgøre, at betingelserne herfor er til stede, og skattefriheden indtræder da fra det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt.

Til den nævnte 4-års periode medregnes ifølge forslaget også kortvarige ophold, som den pågældende har haft her i landet på grund af ferie eller lignende. Har opholdet her i landet ikke haft den anførte karakter, må det anses for at afbryde udlandsopholdet, og når den pågældende på ny tager ophold i udlandet, begynder 4-års perioden følgelig først at løbe fra den sidste udrejse. Grunden til, at der ikke foreslås en bestemt varighed for ferieperioden her i landet, er, at der formentlig bør være mulighed for udover ferieperiodens længde at tage hensyn til konkrete omstændigheder i øvrigt.

Selvom skattepligten er bortfaldet på grund af 4 års ophold i udlandet, vil der dog, såfremt den pågældende senere vender tilbage her til landet, være mulighed for at foretage efteransættelse af ham i medfør af statsskattelovens § 42, stk. 5. En